

Žaloba podaná dňa 30. augusta 2004: Komisia Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C-371/04)

(2004/C 273/28)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: Gérard Rozet a Antonio Aresu, splnomocnení zástupcovia, podala 30. augusta 2004 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Komisia Európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú na základe článku 10 ES a 39 ES a článku 7 odsek 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68⁽¹⁾ z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Spoločenstva,
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Služby Komisie obdržali sťažnosti, podľa ktorých príslušné talianske orgány verejnej moci odmietli zohľadniť odbornú skúsenosť alebo prax s cieľom určenia náležitých odborných znalostí, ktoré získali sťažovatelia v inom členskom štáte.

V súlade s ustálenou súdnou praxou Súdneho dvora Komisia je toho názoru, že zásada rovnosti zaobchádzania so zamestnancami Spoločenstiev, zakotvená v článku 39 ES a v článku 7 odsek 1 nariadenia č. 1612/68 sa musí vykladať v tom zmysle, že porovnateľné predchádzajúce služobné obdobia zamestnancov Spoločenstiev, ktorí vykonávali počas nich činnosti vo verejnom sektore iného členského štátu musia byť zohľadnené talianskou správou za účelom určenia náležitých odborných znalostí tak, ako keby išlo o skúsenosť získanú v rámci talianskeho systému.

Komisia sa domnieva, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti ktoré jej vyplývajú z článku 39 ES a článku 7 odsek 1 nariadenia (EHS) č. 1612/68.

Okrem iného Komisia zdôrazňuje, že skutočnosť, že talianske orgány verejnej moci neodpovedali na žiadosti o poskytnutie informácií sťažilo splnenie úloh, ktoré jej vyplývajú na základe zmluvy, čím došlo k porušeniu povinnosti spolupráce zakotvenej v článku 10 ES.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257 z 19.10.1968, s. 2

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Court of Appeal (Anglicko a Wales) (Civil Division) zo dňa 12. júla 2004 vo veci The Queen on the application of Yvonne Watts proti 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health

(Vec C-372/04)

(2004/C 273/29)

Court of Appeal (Anglicko a Wales) (Civil Division) uznesením z 12. júla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci The Queen on the application of Yvonne Watts proti 1) Bedford Primary Care Trust 2) Secretary of State for Health, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 27. augusta 2004.

Court of Appeal žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

Otázka 1

So zreteľom na povahu NHS and jeho pozíciu vo vnútroštátnom právnom systéme má sa článok 49 ES, vzhľadom na rozsudky Geraets Smits, Muller-Faure a Inizan, vykladať tak, že v zásade osoby, ktoré sa bežne zdržujú na území Spojeného kráľovstva, majú nárok podľa európskeho práva na poskytnutie nemocničnej liečby v inom členskom štáte na náklady United Kingdom National Health Service (Národného zdravotného systému Spojeného kráľovstva) („NHS“).

Najmä podľa presného výkladu článku 49 ES:

- a) Existuje rozdiel medzi vnútroštátnym zdravotným systémom financovaným štátom akým je napríklad NHS a poisťovacími fondmi akým je napríklad systém holandského ZFW, najmä so zreteľom na skutočnosť, že NHS nemá vyčlenený fond, z ktorého by sa takáto platba mala vyplatiť?
- b) Je NHS povinný schváliť a uhradiť takúto liečbu v inom členskom štáte, hoci nie je povinný schváliť a uhradiť takúto liečbu vykonanú súkromným poskytovateľom v Spojenom kráľovstve?
- c) Je podstatné, že si pacient zabezpečil liečbu nezávisle od príslušného orgánu NHS a bez predchádzajúceho schválenia alebo oznámenia?

Otázka 2

Odpovedajúc na otázku 1, je podstatné, či nemocničná liečba poskytovaná NHS je sama o sebe poskytovaním služieb v zmysle článku 49 ES?

Ak áno, a za okolností opísaných v popise skutočností vyššie, majú sa články 48, 49 a 50 ES vykladať tak, že v zásade:

- 1) poskytnutie nemocničnej liečby orgánmi NHS vytvára poskytnutie služieb v rámci článku 49 ES;
- 2) pacient, ktorý prijal nemocničnú liečbu od NHS ako takého užíva slobodu prijímať služby podľa článku 49 ES; a
- 3) orgány NHS poskytujúce nemocničnú liečbu sú poskytovatelia služieb podľa článkov 48 a 50 ES?

Otázka 3

Ak sa článok 49 ES vzťahuje na NHS, môže NHS alebo minister odmietnutie predchádzajúceho schválenia nemocničnej liečby v inom členskom štáte objektívne zdôvodniť tým, že:

- a) schválenie by vážne poškodilo NHS systém spravujúci zdravotné potreby prostredníctvom čakacích listín;
- b) schválenie by umožnilo pacientom s menej naliehavými zdravotnými potrebami získať prednosť pred pacientom s viac naliehavými zdravotnými potrebami;
- c) schválenie by malo dopad na použitie zdrojov na úhradu za menej naliehavú liečbu pre tých, ktorí sú ochotní cestovať do zahraničia na úkor tých, ktorí si neprajú alebo nie sú schopní cestovať do zahraničia alebo zvyšovať náklady orgánom NHS;
- d) schválenie môže od Spojeného kráľovstva vyžadovať poskytnutie dodatočnej platby do NHS rozpočtu alebo obmedzenie rozsahu liečby dostupnej pod NHS;
- e) porovná náklady liečby a vedľajšie náklady z nej plynúcich v inom členskom štáte?

Otázka 4

Pri určovaní, či liečba je dostupná „bez zbytočného odkladu“ na účely článku 49 ES, do akého rozsahu je nevyhnutné alebo prípustné brať ohľad najmä na nasledujúce skutočnosti:

- a) čakacie doby;
- b) zdravotnú naliehavosť liečby určenú príslušným orgánom NHS;
- c) organizáciu poskytovania nemocničnej starostlivosti vzhľadom na priority zamerané na poskytnutie najlepšieho účinku pri obmedzených zdrojoch;
- d) skutočnosť, že NHS poskytuje liečbu zadarmo v mieste jej poskytovania;
- e) jednotlivý zdravotný stav pacienta a pravdepodobný priebeh choroby vzhľadom na ktorú pacient hľadá liečbu?

Otázka 5

Ohľadne riadneho výkladu článku 22 odsek 1 písmeno c) nariadenia 1408/71 ⁽¹⁾ a predovšetkým slov „v rámci času bežne potrebného na poskytnutie predmetnej liečby“:

- a) Sú použiteľné kritériá rovnaké s tými, ktoré sa použijú pri určovaní otázok „zbytočného odkladu“ na účely článku 49 ES?
- b) Ak nie, do akého rozsahu je nevyhnutné alebo prípustné brať ohľad na faktory vymenované v otázke 4?

Otázka 6

Za okolností, že členský štát je podľa práva EÚ povinný uhradiť osobám, ktoré sa bežne zdržiavajú na jeho území, nemocenskú liečbu v iných členských štátoch, majú byť náklady takejto liečby vypočítané na základe článku 22 nariadenia 1408/71 podľa právneho poriadku členského štátu, v ktorom bola liečba vykonaná alebo na základe článku 49 ES podľa právneho poriadku členského štátu pobytu?

V každom prípade:

- a) Aký je presný rozsah záväzku uhradiť alebo preplatiť náklady, najmä kam, keďže v prípade Spojeného kráľovstva je nemocenská liečba poskytovaná pacientom zadarmo v mieste jej poskytovania a nie je stanovený vnútroštátny sadzovník na preplatenie nákladov liečby pacientom?
- b) Je záväzok limitovaný skutočnými nákladmi vynaloženými pri poskytovaní rovnakej alebo rovnocennej liečby v prvom členskom štáte?
- c) Zahŕňa záväzok pokryť cestovné náklady a náklady na ubytovanie?

Otázka 7

Má sa článok 49 ES a článok 22 nariadenia 1408/71 vykladať tak, že ukladá záväzok členským štátom uhradiť nemocenskú liečbu v iných členských štátoch bez ohľadu na rozpočtové obmedzenia a ak áno, sú tieto požiadavky zlučiteľné so zodpovednosťou členských štátov za organizáciu a poskytnutie zdravotníckych služieb a zdravotnej starostlivosti ako ich rozoznáva článok 152 odsek 5 ES?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva.